

εν καὶ σχηματίσει δημοκρατίαν τοῦ Εἰρηνικοῦ
'Ελευνοῦ. Τὴν Κάτω Καλιφορνίαν κατέλαβεν
ὁμως εἰρηνικῶς ἡ Ἀμερικὴ καὶ προσπαθεῖ, παρα-
χωροῦσα τὰς γαίας δωρεάν, νὰ προσελκύσῃ ἀ-
ποίκους αὐτόθι. Τὸ δὲ μέλλον τῆς ἀποικίας
ταύτης θὰ ᾔνε κάλλιστον διὰ τὸν πλοῦτον τῶν
αὐτόθι μεταλλείων χαλκοῦ καὶ ἀργύρου, ἐὰν ἀρ-
θῇ δι' ἀρτεσιανῶν φρεάτων ἡ ἐλλειψὶς τοῦ ὕ-
δατος.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ).

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑΙ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑΙ.

Ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη δυστυχῆς εἶναι
πανθομολογούμενον. Ἡ πενία, αἱ ἀσθένειαι, ὁ
θάνατος, εἰσὶ δυστυχήματα ἀνθρώπινα. Ὁ Θεὸς
ὁμως ἐν τῇ παναγάθῳ αὐτοῦ σοφίᾳ ἐπροίκισε
τὸν θνητὸν μετὰ τῆς ἀναλόγου ὑπομονῆς ὅπως
ὑφίσταται καρτερικῶς τὰς ταλαιπωρίας του, οἱ
δὲ ἄνθρωποι σπεύδουσιν ὅσάκις ὁ πλησίον αὐ-
τῶν πάσχη νὰ παράσχωσιν αὐτῷ χριστιανικῶς
τὸ γλυκὺ τῆς παραμυθίας βάλαμον.

Ὑπάρχουσιν ὁμως ταλαιπωρίαί τινες ἐν τῷ
βίῳ, καθ' ὧν ἡ ὑπομονὴ δὲν ἰσχύει, καὶ αἵτινες
διαφεύγουσι τὴν προσοχὴν τῶν πολλῶν. Ὑπάρ-
χουσι δυστυχήματα ἀπαρτήρητα ἐν τῷ κό-
σμῳ, ἐφ' ὧν οὐδὲ ἐν δάκρυ συμπαθείας σταλά-
ζεται. Καὶ ὁμως ὁ ὑφιστάμενος αὐτὰ εἶναι ὄν-
τως δυστυχῆς, δυστυχέστερος ἴσως τοῦ πένη-
τος, τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τοῦ ἀπώλεσαντος προσφιλε-
γόνεα, σύζυγον ἢ τέκνον. Μία μόνη διαφορὰ ὑ-
πάρχει μεταξὺ τῶν συνήθων κακοδαιμονιῶν καὶ
ἐκείνων, περὶ ὧν ποιήσωμεν λόγον ἐνταῦθα, ὅτι
αἱ μὲν πρῶταί εἰσι μακροχρόνιοι, αἱ δὲ δεύτε-
ραι στιγμιαῖαι. Ἀλλ' ἐν τῇ στιγμιαίᾳ αὐτῶν
διαρκείᾳ ἐγκλείουσι βασάνους καὶ μαρτύρια
ψυχῆς ἀκαταλόγιστα.

Μὴ μακρηγορῶμεν, ὁμως καὶ ἔλθωμεν εἰς τὰ
παραδείγματα.

Α'.

ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑΙ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Ὁ Καλλίας εἶναι δόκιμος ποιητής, ἔχει φαν-
τασίαν ὑψηπετῇ καὶ πρὸ πάντων ἐπεδόθη εἰς τὸ
λυρικὸν εἶδος. Ὅπως ὁμως ὁ διάσημος μουσι-
κὸς Gluck, τότε μόνον αἶρεται ὁ νοῦς του ὅταν
ἡ φύσις διάκειται ἐν ἀνωμαλίᾳ, ἥτοι ὅταν βρέ-

χη, ἀστράπτῃ, βροντᾷ καὶ ὁ βορρᾶς ἢ ὁ νότος
μουκᾷται. Ἐσπέραν τινὰ θυελλώδη, κάθηται εἰς
τὸ γραφεῖόν του, λαμβάνει τὴν γραφίδα, ξύει
διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ἀρ-
χεταὶ γράφων:

Εἰς τὴν ἔρημον τοῦ θίου σὲ ἀπῆντησα, ὦ κόρη..

Αἶφνης πνεῦμα βορρέως εἰσρεῦσαν ἐκ τοῦ ἡ-
νεωγμένου παραθύρου, ἀναρπάξει τὰ ἐπὶ τῆς
τραπέζης χαρτί, ἀνατρέπει τὸ μελανοδοχεῖον
ἐπὶ τῆς μιᾶς καὶ μόνης περισκελίδος τοῦ ποιη-
τοῦ καὶ τὸ πᾶν τετέλεσται! Τὸ νῆμα τῶν ἰ-
δεῶν τοῦ Καλλίου διεκόπη, ἡ ὁμοιοκαταληξία
τοῦ κόρη ἀπώλλετο, ἡ Μοῦσα ἐτράπη εἰς φυ-
γὴν καὶ τὸ λυρικὸν ἐκεῖνο ἀριστούργημα, ὅπερ
ἤθελε καθέξει σπουδαίαν θέσιν ἐν τῇ ποιήσει,
μένει ἢ μᾶλλον δὲν μένει, φεύγει διὰ τοῦ παρα-
θύρου.

Ἄν νομίζητε ὅτι ἡ στιγμὴ ἐκείνη διὰ τὸν
Καλλίαν δὲν εἶναι τρομερά, ἂν φρονήτε ὅτι τὸ
δυστύχημά του δὲν ἰσοδυναμεῖ μὲ ἐμπρησμόν
οἰκίας ἢ μὲ θάνατον συγγενοῦς, μὲ συγχωρεῖτε νὰ
σᾶς εἴπω ὅτι δὲν ἐγνωρίσατε τοὺς ποιητάς.

ΕΤΕΡΟΝ.

Ὁ κύριος Σωφρονίδης εἶναι καὶ αὐτὸς ποιη-
τῆς, ποιητῆς ὁμως σοβαροῦ, οὐδέποτε γράφει
λυρικά. Τὸ δράμα, ἡ τραγωδία, τὸ ἔπος, ἰδοὺ
αἱ τοῦ κ. Σωφρονίδου νοεραὶ ἐνασχολήσεις. Πρὸ
τινων μηνῶν ἔγραψε τραγωδίαν, τὸν Χριστόφο-
ρον Κολόμβον ἢ τρίτην πράξιν ἦτο ὅ,τι ὠραῖον
καὶ τραγικὸν σύναμα. Ὁ καπετάν Χριστόφορος
παρίστατο, ἐκπνέων δεδεμένος ἐπὶ πασσάλου ὑπὸ
τῶν ἀγρίων τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπειδὴ ὁμως ὁ κύριος
Σωφρονίδης ἐπιθυμεῖ πάντοτε ν' ἀκούῃ καὶ τὴν
γνώμην τῶν φίλων του ἅμα τελειώσας τὸ ἔργον καὶ
ἐπιθεὶς τὴν λέξιν τέλος, ἐπορεύθη παρὰ τινι κα-
θηγητῇ τῆς χημείας φίλῳ του στενῷ ὅπως ἐπιδεί-
ξη αὐτῷ τὸ ὑστεροτόκιον τῆς μούσης του γέννημα.
Ὁ καθηγητὴς ἐκοιμᾶτο. Ὁ κύριος Σωφρονίδης
περιέμεινεν εἰς τὸν προθάλαμον, διασκεδάζει δὲ
φυλλομετρῶν λεξικόν τι κυρίων ὀνομάτων τυ-
χαίως εὑρεθὲν ἐκεῖσε. Αἶφνης ὁ κύριος Σωφρονί-
δης ὠχρίᾳ, τὸ λεξικὸν ἐκφεύγει τῶν χειρῶν του.
Τί συνέβη; Ἐν σελίδι 395 εἰς τὸ στοιχεῖον Κ.
ἀνέγνωσε τὰ ἐξῆς Κολόμβος (Χριστόφορος) Ἰ-
σπανὸς περιηγητῆς κτλ. γεννηθεὶς κτλ. ἀπεβίω-

σεν ἐν ταῖς εἰρκταῖς τῆς Burguo, καὶ ὁ πάσσα-
λος ἐφ' οὗ ἐβασίσθη ὁ συγγραφεὺς διὰ τὸ Coup
final? Καὶ οἱ ἄγριοι τῆς Ἀμερικῆς; Ὅποια ἀ-
πάτη! — "ὦ! νὰ μὴ, ὦ! νὰ μὴ ἐγεννώμην!
ἀνακράζει ὁ δαίλαιος τραγωδοποιός, παρὰ νὰ
ὑποπέσω εἰς τοιοῦτον φρικῶδες ἱστορικὸν λάθος!
οἴμοι τοῦ δυστήνου! ἰαπαπαιάξω. Ὁ κύριος
Σωφρονίδης, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἔθραυσε τὸν
κάλαμόν του ῥίψας εἰς τὸ πῦρ καὶ δέσμεν ἀνεκ-
δότων δραμάτων ζυγίζουσιν κατὰ μέσον ὅρον
ὁκάδας τρεῖς καὶ δράμια ἐξήκοντα. Δὲν πισεύω
νὰ μὴ φρονῆτε μετ' ἐμοῦ ὅτι ἡ θραῦσις ἐνός
ποιητικοῦ καλάμου καὶ ἡ πυρπόλησις στοιβάδος
ἀνεκδότων χειρογράφων, ἰσοδυναμεῖ μὲ κατὰ-
πτωσιν κεραυνοῦ καὶ ἀπαγχόνισιν πατριάρχου.

ΕΤΕΡΟΝ.

Ὁ Παννυχίδης εἶναι καὶ αὐτὸς ποιητής, ἀλλὰ
ποιητὴς τοῦ συρμοῦ. Γνωρίζετε τὸν ποιητὰς
τοῦ συρμοῦ. Εἶναι ἐν εἶδος σοσιαλιστῶν καὶ
κοινοκτημόνων τῆς φιλολογίας. Στερηθέντες ὑπὸ
τῆς φύσεως τοῦ θεοῦ τῆς ποιήσεως δώρου ἀντι-
καθιστῶσιν αὐτὸ διὰ τῆς τέχνης ἥτοι τῆς κλο-
πῆς, ὅπως αἱ στερούμεναι ωραιότητος γυναῖκες
ἀντικαθιστῶσι τὰ ἐλλείποντα θέλγητρα διὰ ξέ-
νων προσθέτων. Τίς ἡ ἀνάγκη νὰ ἔχω φαντα-
σίαν, λέγει ὁ Παννυχίδης, μὴ δὲν ὑπάρχει ἀφθο-
νος τοιαύτη εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου; Τίς ἡ ἀ-
νάγκη νὰ πλάσω εἰκόνας ἀφοῦ ὑπάρχουσιν ἐτοι-
μαὶ καὶ ἀνέξοδοι εἰς τὸν Λαμαρτίνον καὶ τὸν
Βύρων; Διατί τάχα ἡ κοινοκτημοσύνη (ἡ κύ-
ριος Παννυχίδης εἶναι σοσιαλιστής;) νὰ μὴν ἐπεκ-
τείνεται καὶ εἰς τὴν φιλολογίαν; Εἶναι ἀληθές
ὅτι δὲν γνωρίζω τόσον ἐμπείρως τὴν γαλλικὴν
καὶ τὴν ἀγγλικὴν, ἀλλὰ τὰ λεξικά θὰ μὲ σώ-
σωσιν. Ὑπὸ τοιούτων γενναίων σκέψεων ἐμφο-
ρούμενος, ὁ Παννυχίδης μετέφρασε τῇ βοηθείᾳ
τοῦ γαλλοελληνικοῦ λεξικοῦ τοῦ κ. Βαρβάτη
στροφάς τινες ἐκ τοῦ Λαμαρτίνου καὶ κατεχώ-
ρισεν αὐτάς ἐν τινὶ ἐφημερίδι, ὑπογράφας τὸ
ὄνομά του μὲ στοιχεῖα τῶν 16 στιγμῶν,
ἐκ τῶν ωραίων ἐκείνων στοιχείων, τὰ ὅποια
μόνος ὁ κύριος Μηλιῶδης κατασκευάζει. Ἀλλὰ
φεῦ! Κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐξεδόθη τὸ
Ε' φυλλάδιον τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης (1)

περιέχον τὴν αὐτὴν μετάφρασιν τοῦ αὐτοῦ ποιή-
ματος ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἀγγέλου Βλάχου. Ὁ κ.
Βλάχος τὴν φορὰν ταύτην δὲν ἦτο πασῶς Ἀγ-
γελος διὰ τὸν κύριον Παννυχίδην. Ἐκτοτε ὁ ἡ-
ρώς μας προσπαθεῖ νὰ γράψῃ πρωτοτύπους στροφάς.
Τὸ ἐπιτυγχάνει; οὐκ οἶδα! Τοῦτο μόνον
γνωρίζω ὅτι προχθὲς ἠγόρασα ἀπὸ τὸ κουρεῖον
ὁ Παρθενῶν φιάλην ἀρωματικοῦ ἐλαίου, ἣν ὁ κα-
ταστηματοάρχης εὐγενῶς φερόμενος περιετύλιξεν
εἰς τεμάχιον χάρτου, ἐπὶ δὲ τοῦ χάρτου ἐκείνου
ὑπῆρχον στίχοι ἀτελεῖς, οἱ μὲν ἐστερημένοι κε-
φαλῆς οἱ δὲ οὐρᾶς. Ἐπειδὴ μοι ἐφάνη ὅτι ἡ
γραφὴ μοι ἦν γνωστὴ, ἠρώτησα τὸν εὐγενῆ κου-
ρέα ποῦ εὔρε τὸ χαρτίον ἐκεῖνο. Μὲ ἀπήντησεν
ὅτι ἡ ἐξαδέλφη τῆς κουμπάρας του, ὑπηρέτρια
εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἐνθα κατοικεῖ ὁ Παννυχίδης,
τῷ ἐπρομήθευε πολλάκις ἄχρηστον χάρτην ὅταν
ἐπερίσσειεν ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τοῦ ξενοδοχείου.
Ἐννοεῖς ἤδη ἀναγνώστα ὅτι οἱ ἀκέφαλοι ἐκεῖ-
νοι στίχοι ἦσαν τοῦ Παννυχίδου. Πτωχὲ νέε!
Ἐῖθε αἱ ἐκτρώσεις αὐταὶ τῆς νεαρᾶς σου Μού-
σης νὰ ᾧσιν οἱ πρόδρομοι τοκετῶν παχυθρεμμέ-
νων στίχων, οἵτινες νὰ μὴ καταντῶσιν εἰς τὸν
Παρθενῶνα!

Σὲ βλέπω δακρύοντα ἀναγνώστα, θὰ κλαύ-
σης καὶ θὰ συγκινηθῇς πολὺ περισσότερον ὅταν
μάθης καὶ τὰς ταλαιπωρίας τοῦ ἐμπορικοῦ βίου.
Θὰ μοι παρατηρήσης ἴσως ὅτι λαλῶ ἀσυναρτή-
τως πηδῶν ἀπὸ τῆς ποιήσεως εἰς τὸ ἐμπόριον.
Ἀπατάσαι. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς κατηντή-
σαμεν λέγων ποίησις λέγεις ἐμπόριον. Ὁ Πή-
γασος ἀπώλεσε τὰ πτερὰ του καὶ δὲν δύνασαι
νὰ τὸν διακρίνης ἀπὸ τὸν ἵππον ὅστις ἔλκει τὸ
δίτροχον ἀμαξίδιον τοῦ δημοσίου καὶ παχυσώ-
μου λειτουργοῦ Χονδρο-Κώστα.

ΑΒΑΠΤΙΣΤΟΣ. (ἐκκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΑ

Περὶ Καφουράς.

Ἡ Καφουρά εἶναι φυτικὸν ἢ προῖον ἀπολαμ-
βανόμενον διὰ τῆς ἀποστάξεως τῶν κεκομμένων
ξύλων καὶ τοῦ κορμοῦ τινος δένδρου καλουμέ-
νου *Lamus Camphora* (δάφνη καφουρώδης)
καὶ τινος ἄλλου ὀνομαζομένου *Dryobalanops*
Camfora. Ἐν τῷ τελευταίῳ δένδρῳ εὐρίσκεται
ἐν εἶδει ῥευστοῦ καὶ ἐν εἶδει τμημάτων,

(1) Σπουδαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθ-
ήναις ἀπὸ τοῦ μηνὸς δυστυχῶς ὑπὸ Ν. Ματθαίου, τῇ
συμπράξει διαφόρων λογίων.